

MdR, Jazzgeschiedenis 656. Tijdvak 1959-1964, hoofdstuk 1, Ornette Coleman, deel 2 van 10. Na vorige keer muziek uit 'Something Else!!!!' gehoord te hebben, februari en maart 1958, nu, ook weer in Los Angeles voor Contemporary, opnamen die in januari, februari en maart 1959 gemaakt werden voor de LP 'Tomorrow is the question'. Ook deze muziek staat nu op CD. Bij altsaxofonist/componist Ornette Coleman nog steeds Don Cherry-trompet, maar hier heeft hij het traditionele instrument verruild voor een z.g. pocket trumpet, ^{Lin Peite} een ~~mini~~ minicornet ~~en~~ ~~indies~~ ~~met~~ ~~hij~~. Waar Coleman al wat scheef bekeken werd vanwege zijn plastic Grafton altsaxofoon, zal Cherry's gebruik van het kleine monster ook wel bijgedragen hebben aan de als 'exentriek' bestempelde muziek. De gren van nu hebben er niet de minste moeite mee, zeker niet de later door Cherry opgebouwde reputatie. Bassist Red Mitchell had Ornette Coleman in 1956 in ^{gezien} contact gebracht met Lester Koenig van Contemporary, hij deed mee bij de sessions van 16 januari en 23 februari waaruit de eerste twee stukken komen die u hoort. De drummer was een West Coaster met grote naam: Shelly Manne. Dit stuk droeg Coleman op aan de vrouw van altsaxofonist Herb Geller, de pianiste was 13 oktober '58 overleden. Het draagt haar voornaam: "Lorraine".

Ornette Coleman: Lorraine (Ornette Coleman)
7 - 5:55 - Contemporary CD 5 7569

"Lorraine" voor Lorraine Geller. 16 januari. Nu naar 23 februari. Met ruime solotijd voor de hulpvaarde Red Mitchell: "Endless".

Ornette Coleman: Endless (Ornette Coleman)
9 - 5:18 - idem

"Endless", 23 februari 1959: Ornette Coleman en Don Cherry met Red Mitchell-bas, Shelly Manne-drums. Op 9 en 10 maart werd Mitchell vervangen door de bassist van het Modern Jazz Quartet, Percy Heath. Hij en vooral de pianist van het kwartet, John Lewis, behoorden tot de eerste musici die openlijk hun waardering voor Ornette Coleman en zijn muziek uitspraken. Drummer Manne bleef. Dit is "Tears inside".

Ornette Coleman: Tears inside (Ornette Coleman)
2 - 5:00 - idem

"Tears inside". In het volgende stuk gebruikt Cherry de Harmon-demper: "Compassion".

Ornette Coleman: Compassion (Ornette Coleman)
4 - 4:37 - idem

"Compassion". Bij zijn improvisatie in het volgende stuk speelt Cherry een soort volksmuziek-achtige melodie, die doet denken aan de muziek van Albert Ayler uit 1964, toen ~~Cherry~~^{Cherry} bij Ayler speelde. "Giggin'".

Ornette Coleman: Giggin' (Ornette Coleman)
5 - 3:19 - idem

"Giggin'", dat is Amerikaanse jazzmuzikanten taal voor wat hier 'schnabbelen' heet. Nu voor vandaag het laatste stuk: "Mind and time".

Ornette Coleman: Mind and time (Ornette Coleman)
3 - 3:08 - idem

"Mind and time", voor Contemporary in Los Angeles 9 en 10 maart 1959. Don Cherry-pocket-trumpet, Ornette Coleman-altsaxofoon, Percy Heath-bas, Shelly Manne-drums. Zoals bij de eerste Ornette Coleman-plaat pianist Walter Norris niet echt bij de club hoorde, was dat op deze "Tomorrow is the question" het geval met Mitchell, Heath en Manne. Dat verandert de volgende keer door het dan vaste kwartet van Ornette Coleman in 'The shape of jazz to come'. Dit was Jazzgeschiedenis 656, MdR.